

срапорщ.	<i>Лукьяновъ,</i>	капитанъ	<i>Алейниковъ,</i>
"	<i>Федоровъ,</i>	"	<i>Семеновъ,</i>
"	<i>Рижкинъ,</i>	поручикъ	<i>Полувановъ,</i>
"	<i>Зданъ,</i>	подпоручикъ	<i>Василій Яковлевъ,</i>
"	<i>Ивановъ,</i>	"	<i>Данилевскій,</i>
	потъхнали:	прапорщикъ	<i>Максимовичъ,</i>
подполковникъ	<i>Стрелбицкій,</i>	"	<i>Сал.-Сабадашъ,</i>
щабсъ-капитанъ	<i>Кобиевъ,</i>	"	<i>Празницкій,</i>
подпоручикъ	<i>Гюрбертъ</i>	"	<i>Динга,</i>
		-	<i>Гижицскій.</i>

На падналитѣ тукъ е въздигнатъ паметникъ на едно високо мѣсто надъ Дермендерската долина, около 25 м. отъ Дунава. Този паметникъ който е вѣчното жилище на всичкитѣ починхли на това мѣсто, може да се счита най-огромния въ дѣла България. Неговата височина като на гробъ, е, само 1 м. и 50 с., широчина та му въ двата края по 4.50, въ средата 8, а дължината 15.50. Въ средата му е поставенъ мраморенъ стълбъ, а на сѣверната, западната и южната страни по два такива.

Средния носи надписъ: „русскимъ войнамъ павшимъ въ бою 15 Юня 1877 г. при переправѣ чрезъ Дунай. Въ память героямъ товарищамъ 14-й пѣхотной дивизий офицеровъ 10, нижнихъ чиновъ 229. Братская могила.“

На единий отъ сѣвернитѣ личжтѣ именага на прапорщикитѣ Рижкина и Зданя — първий отъ 54-й Минский полкъ, вторий отъ 55-й Подолский, а на другия сж написани имената на Иванова, Григоръ Швили и Брянова отъ 55-й Волинский полкъ.

Единий отъ западнитѣ носи името на Каненберга, а другия на Петровича — и двамата отъ 54 пѣх. Минский полкъ.

Отъ южнитѣ, единий на Ящинский и Лукьяновъ отъ 53-й пѣх. Волинский, а другия на Феодорова отъ 54-й Минский полкъ.

На разстояние 30 м. отъ този паметникъ е въздигнатъ и другъ съ дължина 6.50, широчина 4, измазанъ съ варъ и безъ никаквъ надписъ.

Тѣзи паметници сж окръжени съ прекрасна градина отъ разни плодородни дървета.

На едно още по-високо мѣсто отвядъ долината, по която сж излизали руситѣ, сгърчи великолѣпенъ паметникъ построенъ отъ дѣланъ камъкъ. Отъ едната страна на мраморна плоча е изработенъ русскій гербъ; отъ друга, образа на Св. Георгій;